

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-u. nr 20

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 20 cor., pe 1/2 an 10 cor.; pe 1/4 de an 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
 Pentru România și străinătate pe an: 40 franci.

Manuscripte nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:
Arad, Deák Ferencz-u. nr 20

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima dată 14 bani; a doua oară 12 bani; a treia oară 8 b., de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrisorile nefrancoate nu primesc.

Prelaților nostri.

(R). Istoria ne spune că din cauza luptelor pentru icoane puternicul Bisericii s'a prăbușit. Tot istoria ne face să simțim că din cauza luptelor religioase ea au s'gduit Europa, începând din secolul XVI și până la revoluția cea mare franceză.

Dacă împărății mari și popoare destoinice s'au s'gduit din cauza certelor religioase, nu e ușor de judecat ce a pățit poporul: fi aceleiași națiuni certându-se între dînșii... Ar fi destul să amintim, în privința aceasta, slăbirea Ungurilor pe vremurile când se desbinaseră pe chestia confesională.

Nu trebuie să mergem însă la alte popoare, ci să citim, de pildă, cartea veneratului protopop al Lugojului, Dr. G. Popovici, care atât de documentat arată cât a slăbit neamul românesc împărțindu-se confesionalicește. Citează chiar scrise de ale celor mai mari Români de legea greco-catolică.

Eată de ce noi am condamnat întotdeauna ori-ce mișcare proselitice. E destul să suțem deja în două biserici. La ce goană, ca una ori cealaltă dintre biserici să-și câștige proseliți, contribuind astfel la cearta dintre frați și slăbindu-se însuși corpul național?

Far mișcările proselitice n'au încetat, ci ele se arată când ici, când acolo.

Este o înaltă datorie națională ca prelații români să pună capăt escosului de zel al subalternilor. Far pentru ca să se ajungă la o pace deplină, este necesar ca lăutau ei, prelații de ambele confesiuni, să trăiască între dînșii ca și buni frați în Cristos și ca fiți aceleiași mame.

Ni-se pare însă — și ne impunem în privința asta chiar oare-care optimism — că prelații români ai celor două confesiuni nu prea se cunosc între dînșii, se ved de tot rar și nu știm dacă vre-odată s'au adunat ca să desbată asupra sorții neamului pe care-l păstoresc.

Din Paști în Crăciun ei se ved în Budapesta, în Camera Magnaților. Și atunci însă ei își dau bună ziua, își spune fie-care ce are de spus ori votează — mai adesea cu guvernul, și atâta. Incolo unii sunt la un oțel, ceilalți la altul, și prelații greco-catolici de pildă, desigur, au discutat și s'au văzut mai des cu cei catolici, decât cu frații lor ortodocși. Far în cele două mitropolii s'au dat multe prânzuri festive, în onoarea multor persoane, dar dela Șaguna încoace nu prea știm ca șefii celor două biserici să fi căutat prilej să-și manifeste dragostea frățească și în alt chip de cum prescriu cele mai rigide reguli de etichetă. Ba în organele celor două mitropolii, dela Blaj și dela Sibiu, la diferite serbători vedem că unul ori altul dintre prelați a fost felicitat chiar de străini, dar despre un schimb de adrese calde între cei doi capi — organele oficiale nu prea ni-au vorbit. Tot așa și între sufraganiilor lor.

Lipsa asta de cordialitate între prelații români, se înțelege că se simte și asupra subalternilor în primul rând și în cele din urmă asupra credincioșilor. Așa se întâmplă apoi, că afară de Asociațiune, încolo abea mai este vre-un teren cultural unde reprezentanții celor două biserici să se întâlnească, ci o mulțime de serbări culturale se petrece în sinul celor două biserici fără ca să participe unii la serbările celorlalți... Vre-o serbare școlară ori bisericească dată de ortodocși e privită de greco-catolici cu indiferență și viceversa, ca și când n'ar fi o bucurie a tuturor Românilor ori-ce manifestațiune culturală românească!...

Stăpânirea, se înțelege, știe și simte aceasta. Far rezultatul este că, prelații nostri nu sunt o putere care să pună în respect stăpânirea vremelnică politică, ci adesea sunt pendenți de guvern, de grația acestuia. Mai ales cei greco-catolici, a căror numire depinde exclusiv dela favoarea guvernului.

Că nu e bine așa, că ce tările ar ave prelații nostri când ar fi toți una în fața guvernului, când ei ar apăra împreună nu numai exclusiv interese bisericești, ci ar interveni și în cele naționale politice, cine nu o înțelege oare?

Și așa fiind, cine nu ar dori o îndreptare pentru viitor?

Noi, negreșit, nu putem ave rolul să determinăm chestia de sentiment. Credem însă, că cele mai sus espuse sunt dorințe obștești, și d'aceia ni-am permis să atragem atenția prelaților nostri asupra acestui lucru d'o capitală importanță pentru viața noastră publică... Prelații nostri trebuie să înțeleagă că rolul lor nu poate fi numai să administreze afacerile de competență, ci aceia dintre ei, cari vor să-și înscrie numele în istoria neamului românesc trebuie să săvârșească fapte înveselitoare pentru toți Români. Far ca să ajungă la săvârșirea acestor fapte, în primul rând trebuie să iubească pe toți Români și prin dragoste asta a lor să caute a întări cohesiunea între fiți aceleiași popor oropsit.

Carmen Sylva poeta senină și regina României împlinește mâne 60 de ani. După știrile telegr. fice sosite dela București, capitala va serba cu bucurie această aniversare. În catedrală se va servi un Te Deum apoi consiliul de miniștri își va prezenta, la palat, omagiile. După amiază va fi o serbare la Ateneu ear seara în Teatrul Național.

Intreaga Românie se asociază urărilor de bine ce i se va aduce suveranei adorate din partea țerei cărei îi este podobă.

Pactul în primejdie. Intervievat Horváth, asupra pactului economic austro-ungar, stăpînd guvernului actual a zis, între altele, și următoarele:

„Șul 4 al legii Széll. pe lângă dispoziția imperativă în privința întocmirii tarifului vamal hotărăște că cele două state, în privința noilor întocmiri comerciale și vamale trebuie să fie învoite până la 1903, dacă e vorba ca la 1907, după limita menținerii strictus quo ului, să se încheie convenții vamale cu străinătatea. Situația este deci, că noua uniune vamală este o condiție indispensabilă pentru reînnoirea convențiilor comerciale. Dacă aceste două condiții — fie amândouă, fie

și numai una dintre ele — nu se va îndeplini, atunci monarhia, ca unitate politico-vamală nu poate încheia convenții. Széll Kálmán, a declarat mai de multe ori în fața țării, că socotește de favorabilă și practică o astfel de uniune vamală, care mulțumește în teresele economice ale țării. Aceeași părere o împărtășește și majoritatea parlamentului. Köbör de asemenea spune, că și va pune toate puterile pentru regularizarea mai stabilă a raportului economic dintre cele 2 state. Depinde, deci, totul de capabilitatea Reichsratului de a lucra“.

„Deutsches Volksblatt“ despre parlamentul Ungariei. Intr'un recent număr valorosul organ creștin social ocupându-se de situația parlamentară din Ungaria ajunge la constatarea că parlamentarismul la noi nu este decât un absolutism deghizat.

Partidul popular călărește vecinic pe legile politice bisericești, ușurând adeseori guvernului câștigarea de lauri; partidul agrar, se prezintă față cu cel „liberal“, ca un șoarece față cu un elefant. Frațiunea kossuthistă a partidului independent, destul de puternică ca număr, „dacă ar ave alți conducători și n'ar cere, în șovinismul ei descrierat, lucrări imposibile“, ar reprezenta o forță. În același timp, are un șef, care nu are nici o calitate, nici o armă serioasă de luptă, nici o idee nouă, ci se provoacă mereu la numele lui tatăl-său.

Partidul liberal e compus din elemente foarte heterogene, vechi, noui, agrari, etc. cari se urăsc de moarte între sine, dar toți ascultă, ca copiii de bună, de Széll. Marea lui Széll, în situația sa de autocrat, e ușoară, dar responsabilitatea ce cade asupra sa e mare; „acasta se va vedea atare, când se va pune în mișcare chestia tarifului vamal și înnoirea pactului“.

SPAIMĂ ÎN LOC DE MULȚUMIRE.

Savantul german Robert Janausch a publicat de curând un studiu intitulat: Industrielle Unternehmen in Siebenbürgen.

Un inteligent și cult cercetător, autorul, a vizitat în anul 1900 Transilvania, și rezultatul cercetărilor și experiențelor sale le cuprinde în cartea numită. Bogățiile miniere i-au atras atențiunea și l'au preocupat în întâiul rând, și asupra importanței și exploatarei lor insistă cu deosebire.

„Budapesti Hirlap“ luând act despre cartea lui Janausch, în loc să se bucure că a venit un german să atragă atențiunea publică, sau mai bine zis a celor competenți, asupra unor bogății latente din țeară, se cutremură cuprins de fiorii groazei „pangermanismului“.

E cât se poate de primitiv șovinismul, când se plânge că savantul german a fost foarte bine informat și este admirabil orientat asupra lucrurilor de cari se ocupă.

Adeci, dacă scria o carte prouastă, nu era primejdios pentru „idea de stat maghiar“; dar fiindcă a scris o carte bună, — a fost informat de politicienii sași, această speță de „trădători“, cari au legături cu „Alldeutscher Verband“ ale cărui „tendințe primjdioase“ pentru maghiarism, — mai e vorba? — se cunosc.

Il supără pe șovinistul semioficios rău de tot, că în cartea din vorbă se face apl la siguranța și puterea de muncă a poporului săsesc, de a se dedica exploatarei de mine de aramă, petrol și mai ales de cărbune, ce se găsește în Transilvania și în parte chiar în ținuturile locuite de Sași.

Acest apel la „cetățeni cu buze străine“, nu este oare o subminare a statului unitar național maghiar?

Dar mai mult îl supără pe „Budapesti Hirlap“ reflexiunile savantului german, care constată, că starea deplorabilă a țării noastre este a se căuta în formațiunea relațiilor politice, caci „ura contra naționalităților, serbează adevărate orgii pustitoare. În astfel de împrejurări, este evident, că gândirea serioasă, preocuparea și căutarea de mijloace cari ar putea să îmbunătățească soarta economică a țării și să promoveze binele și înflorirea bunet stări a cetățenilor, nu preocupă spiritele viciate de grandomanie șovinistă, nici nu da răgaz adveratelor elemente, cari reprezintă forța de muncă și capacitate, să se valorizeze, exploatând imensele bogății ce stau ascunse în inima pământului.

Și aceste luminate idei îl fac pe „Budapesti Hirlap“ să vadă numai de cât creându-se mina pangermană sub clădirea pomposului palat al unității naționale maghiare!

Câtă sârbezie, ce marginire cerebrală! Se nspăimântă și de umbra progresului, căci preocupățiunea lor este atârta toată concentrată asupra unor chestii de „șengerei“ politice, începând dela studențimea universitară și sfîrșind cu reprezentanții opiniei publice, — presa.

Nu înțeleg, dar nici nu îndrăznesc să înțeleagă adevărurile folosite de ei forțază mereu întunecimele sufletului lor, pentru a cultiva patimii oarbe și amări inconstiența șovinistă.

Chestia macedoneană în Camera României.

În ședința dela 21 c. în Camera României s'a urmat cu discuția asupra chestiei macedonene, discuție provocată prin interpelarea distinsului profesor și deputat G. Dragu.

Eată amănunte:

Di M. Vlădescu zice că a vorbit de chestiunea macedoneană încă din timpul discuției bugetului în curs și a spus atunci că reducerile ce s'au făcut vor dezorganiza școlile din Macedonia. În sesiunea extraordinară, foarte scurtă, n'a avut timpul să vorbească în această chestiune.

În sesiunea actuală di ministru a fost puțin cam nerăbdător. Când di Dragu a anunțat interpelarea, dsa s'a asociat la ea. Are o mărgăreie că n'a adus dsa chestia macedoneană în Parlament. Cuvântarea di ministru Haret e o dovadă că în chestia macedoneană tendința actualului guvern e să distrugă această chestiune. Di ministru Haret a prezentat pe Macedoneni ca un popor venal, corupt.

Voce. — Nu e adevărat, n'ar înțeles. Di N. Coculescu. — Sunt macedonean și cel dintâu așa fi protestat, dacă di ministru ar fi vorbit astfel.

Di M. Vlădescu zice că modul cum a prezentat di ministru Haret chestia macedoneană nu e ceva surprinzător și tot în modul acesta a mai fost adus în Parlament, atunci când șef al partidului și președinte al consiliului era Ion Brătianu și Anastase Stoilescu adresase o interpelare. Atunci Brătianu a arătat că rolul cultural al Românilor nu trebuie să se mărginească în Regat și trebuie să aibă de aproape în vedere pe Macedoneni.

Di M. Vlădescu, continuându și discursul în chestia macedoneană, spune că partidul conservator nu și face din chestia macedoneană un patrimoniu; pentru dînșii aceasta e o chestie pur națională. Chestiunea

tenecul neaus, cunoscută mai dinainte, a fost corp în 1862, când un număr de tineri macedonezi au fost aduși să învețe în București. De la 1862 până la 1890, deabia s-au înființat în Macedonia 20 de școli. De la 1890 până la 1895, partidul conservator a dat o desvoltare mai mare școlilor și bisericii. Astfel fiind, e natural ca macedonezii să-și întoarcă ochii spre partidul conservator.

La 1899, când conservatorii au venit la putere, opera de progres începută în Macedonia a fost continuată.

Di Haret pare a nu cunoaște greutatea pentru dobândirea de autorizații pentru deschiderea de școli în Macedonia. Trebuiau numiți întâi institutorii cari să stăruiască pentru deschiderea școlilor. Acești oameni, ca să lepte, trebuiau plătiți. Odată școlile înființate, începea lupta pentru menținerea lor.

În ce privește școlile desființate de di ministru Haret, sunt unele din ele vechi cu școli numeroși. Școala de la Mezovo a funcționat până la 1896 cu 80 de școlari. La 1896 autoritățile turcești au expulsat pe instructorul Diacandii, atunci numit, și din această cauză școala din Mezovo a rămas fără școlari!

Di ministru Haret a afirmat că a înființat catedra de limba română la liceul din Bitolia. Nu știu însă să fi fost cineva să meargă la această catedră. Ca înființare, partidul conservator are la activul său înființarea a trei școli comerciale: la Crașeva la Vreia și la Skopje, singura morfinată.

Di ministru Haret, preocupat de speca lui d-lui Take Ionescu, consideră că a cerșit pe membrii delegației macedonene. Dar d-lui Take a venit și la d-lui Haret înmânând o scrisoare de autorizație, pe care le poartă în original.

Di ministru Haret: Să se publice cu toate numele.

Di M. Vlădescu răspunde că se va publica, dar nu este tânău că ministrul va petrece pe amănunt.

Di președinte Pherkyde. — Cred că cuvintele v-ș-a tratat gâmbren.

Di ministru Haret. — Tîn să declar că afirmațiile d-lui Vlădescu nu mă ating.

Di M. Vlădescu citește unele din autorizațiile date delegațiilor.

Voci. — Aceste a stilul macedonean?

Di M. Vlădescu, continuând, spune că partidul conservator, fără a revendica chestia macedoneană, crede că are o datorie a veghea asupra mersului cultural în Macedonia.

Sfârșit, oratorul întreabă ce este cu afirmația guvernului liberal în Parlament că chestia macedoneană a făcut un mare pas prin obținerea unui Mitropolit, a Mitropoliei Antim?

Sedința se suspendă.

La redeschidere, orele 4 și 40, se dă cuvântul d-lui ministru Haret.

Di ministru Haret spune că, văzând că di Vlădescu, după atâtea stăruințe, a conștințit să ia cuvântul, se aștepta la tărnuța pe care trebuia să o ia cuvântarea d-sale.

Cred că însă nesuficientă explicația d-lui Vădescu că a vorbit în chestia macedoneană cu ocazia discuției bugetelor. De sigur însă că di Vlădescu urmează tactica partidului conservator, inaugurată în ultimul război în chestia macedoneană. Dacă di Vlădescu nu era forțat, nu lua cuvântul, și fiind forțat, a'a mârșinit să-și apere partidul în mod stângaci de unele acușări precise.

Oratorul constată cu părere de rău că di Vlădescu se folosește de unele chipuri de luptă cari în Parlament ar trebui să nu se găsească locul. Ce a zis de macedoneană a fost stenografiat și di Vlădescu nu l poate atribui cuvinte pe cari nu le a roșit. A zis că chestia macedoneană e o chestie de creație liberală, nu că e proprietate liberală. Și e adevărat că chestia macedoneană de liberali a fost creată.

Nu va răspunde de cât la unele afirmații ale d-lui Vlădescu. Dacă în 1894 conservatorii au înființat un revizor, nu se poate zice că au înființat chestia macedoneană. Venind la minister a găsit atâtea încercări, că nu se știa cine funcționează în Macedonia, nu există un stat personal și învățătorilor. Școlile n'aveau nici un rost. Când în 1898 a voit să facă un regulament pentru Macedonia, n'a reușit, din cauza încercărilor ce domneau. Di Vlădescu consideră ca platonică decizia oratorului din 1898. Atunci cel puțin a fost un început. Dar eu căutăm pentru școlile din Macedonia ce s'a făcut? Nu s'a alcătuit nici un program, nu s'a urmat nici o normă.

Școala din Mezovo n'a funcționat decât institutorul de acolo a pierdut cu autorizația și cel numit în loc a făcut parcă înafinsă nu obține. Di Vlădescu afirmă că au fost desființate școli cu 40 elevi. E înșăcăt, că di școlile ceite de di Vlădescu, după rapoartele revizorilor, avasă numai câțiva elevi. Suprăscrierile făcute însă n'au năunțat nici o școală. Toate celelalte afirmări ale d-lui Vlădescu au aceeași valoare.

Dacă alții trimit în Macedonia agenți să facă școli, avea dreptul, ca ministru, să trimită agenți să facă liniște.

Di Vlădescu a citat școli cari nu funcționează făcându-și lăudă din aceasta. U ul dintre revizorii numiți de d-lui Haret a fost însă bătut în localul unuia dintre școlile citate ca înființate de di Vlădescu.

Nu va cruța nici un mijloc pentru a restabili liniștea în Macedonia și va pedepsi aspru pe mișcări cari răvrătesc spiritele. (Aplause).

Cu bugetul actual se poate merge încă câțiva ani, dacă școlile se pot ține fără a spori numărul institutorilor. Cu mijlocul celor actuale încă cât-va timp se poate face lucru temeinic. Când la noi se dă de învățători 40—70 elevi, de ce nu s'ar da învățătorilor macedoneni 20 elevi?

Pentru di Take Ionescu, chestia macedoneană e o chestie de vorbe goale, iar pentru liberali e o chestie de fapte reale. Chiar discursurile d-lui Take Ionescu o dovedesc, când zice că considera bicicletele ca un simbol, plângând pe cei cari nu voiau să-l înțelegă.

În politică, ca în toate, trebuie să fie o limită chiar pentru fantasia. Pe când

însă noi suntem împăcați să facem ce voim, di Take Ionescu continuă și acum același lucru cu două ani.

Ac fi descurajat dacă ar crede că toți macedoneni gravitatează în jurul d-lui Take Ionescu. Nu este însă așa. Dacă ar considera pe macedoneni vesali, ar avea curajul să spună că tot ce se face în Macedonia e de prisos.

Chiar macedonii erau însă scandalizați de cum se petrec lucrurile în Macedonia și cu această lucrare, nu cu acei cari pun în legătură chestia macedoneană cu lefurile ce li-se servesc. Nu poate rămâne în regiuni ca cele ale d-lui Take Ionescu, căci chestia macedoneană e o chestie de inimă, nu de bani, și dacă astfel a devenit, vina e a d-lui Ionescu. (Aplause).

Pentru conservatori, chestia macedoneană rămâne o chestie de agitație. Dovadă e că din Maiu știe ce se face în Macedonia și a avut știre de procura care circula în Macedonia. M-și știe că se înghetase o del-gație de 5, care să reprezinte Macedonia și că planul campaniei era făcut dela București, plan tinzând la greva generală.

(Va urma).

„Nincs pénz“!...

Nu's bani, — așa se plâng kossuthiștii, și anume racura lui Franzezi, care a voit să scoată de anul nou un ziar nou, organ oficial al partidului, căci — după cum se știe, „Egyetértés“ este organul unei societăți pe acți.

Ce s'a întâmplat însă.

Kossuthiștii n'au putut aduna banii necesari și astfel rămân tot la discreția lui Eötvös, care deși e independentist, dar nu face parte nici măcar din clubul independentist. Neputând fonda foaie nouă, au vrut în cele din urmă să cumpere ziarul „Egyetértés“.

Eată ce serie însă în privința asta „Egyetértés“ de eri:

„Sub titlul Către partizanii partidului independentist 18 list. cu data de 22 c. din Barta Ödön, Eötvös Bálint și Krasznay Ferencz au scos un apel, în care-l solicită să dea bani cu scop să cumpere ziarul „Egyetértés“. În apel se spune că în schimbul sumei de 25.000 fl pentru dreptul de proprietate, plătită în bani gata, și pentru plățile a 60.000 fl datorit, numiților domni li s'a oferit ziarul „Egyetértés“... în afirmarea aceasta sunt mari erori“...

Și știți ce erori desminte direcția numitului ziar? Nu desminte că sunt datorit, nici că într'adevăr s'a oferit vânzarea, ci că ofertul acesta era făcut pe ziua de 10 Dec. După aceea s'a mai prelungit pe două zile, dar nici în acest interval kossuthiștii n'au putut să adune banii.

S'a mai pus apoi condiția ca odată foaia cumpărată, să fie și pe viitor tot — independentistă... Va să zică Eötvös, Dienes și Erdős Armin, mai marii lui „Egyetértés“, ar vinde foaia, dar frații în Kossuth n'au parale... N'au însă nici credit politic, ci li-se pune și condiția să rămână tot 48-ști, ear nu cum-va s'o cârnească!...

Frumoasă situație. N'au bani ca să-și facă o foaie și ei vor să facă politica mare de a desface Ungaria de Austria? „Nagy fába vágják a fejszét“!...

NOUTĂȚI.

ARAD, 28 Decembrie n. 1901.

Currentul „panslavist“ se întărește strănic în comitatul Arva — spune „Egyetértés“. Dacă în scurt timp nu se iau măsurile pentru apărarea maghiarismului, tendința „panslava“ se va întări așa de mult în comitatele dela nord, încât „cunoseatul“ (?) atentat al Românilor în petrița unității statului maghiar, are să fie nimica pe lângă cuceririle „panslave“. Corespondentul din Arva al nimitului ziar acuză pe însuși președintele tribunalului, că patonează nimeni-țele „trădătoare de patrie“ ale Slovacilor și că sub egida sa se redactează chiar la casa comitatului un ziar în limba maghiară (Tiszvireség), care susține, că „Slovacii nu s'ar parte din cadrul unității maghiare și că ei sunt o națiune deosebită“.

Jeremiadele corespondenților șoviniciști nu mai au sfârșit!

Széli Kálmán a primit în audiență pe Dr. Vázsoyi, deputat în Dietă. Ei au convorbat o oră. Vázsoyi a zis că scandalurile produse de lucrători au fost peșe la cale de agnți provocatori. A spus și acea, că pe strade nu au fost poliști, cari să l împedecă scandalul. Széli nu și-a spus părerea despre chestia aceasta. Pe pēgubășii din suburbul Teréz, Széli are să-i primească azi.

Nenorocire într'o sală de scrimă. Nu de mult s'a întâmplat în sala de scrimă a lui Gennari o nenorocire. Și în zilele acestea s'a întâmplat o nenorocire în sala de scrimă a lui Zolnay Viktor din strada Keck-mét. Maestrul de scrimă a exercitat cu un elev al său, care se pregătea a lua parte la exercițiile de scrimă din anul viitor la 20 Ianuarie. Cu prilegul unui atac violent, floreta elevului a străpuns pulpa pe ciorniul drept a lui Zolnay. El a fost transportat la locuința sa, unde l îngrijesc. Rana nu este gravă.

Artiștii contra studenților. Ca răspuns la demonstrațiile studenților maghiari din Budapesta în petrița „café chantant“-urilor

CLEOPATRA.

ROMAN

HAGGARD RIDER.

IV.

A data zi mă deșteptă un preot, care mi se sose că am să plec: să mă pregătesc. Mi dete scrisoarea dela tata. Voi merge în societatea cătorva preoți dela Memfi, earl veniseră la Abutis să înormă teze pe un preot bun, căruia li s'apăseră mormânt aproape de templul lui Oziris.

Îmi luai rămas bun dela tata, mă dusem la templul Shorsului și plecărăm mânați din plăcut vânt de sud.

Pe când cărmăciul făcu semn lopotărilor, să deslege luntrea și să veseleze, băbăra Abu apără și ea pe țerm, în mână cu un cos plin de ierbur. Strigându-mi căte va cuvinte de bun rămas, ea îmi aruncă o sandală — să fiu norocos în drum.

Șese zile am mers tot în jos, pe fluviul mare, oprindu-ne în fie-care seară la câte un loc potrivit. Tovarășii de călătorie, preoți, se purtau cu multă reverență față de mine și cantau să-nt esplice tot ce întâlneam în drum.

A șaptea zi sosirăm la Memfi, unde am stat trei zile și am fost găzduiți de pre-

oți bisericești venite alul Ptah, făcătorul lumii.

Primul preot și alți doi ni au condus, în secret, în fața sfântului Abia, care nu este alt'cineva decât însuși Ptah, care în chip de teur binevoiesc a sta între oameni. Zeul Abia era negru, fruntea-l era împodobită cu o pată albă...

Mă dusem în fața lui, până ce preoții se detoră la o parte și mă priveau respectueși. Ear când pronunțai cuvintele rugămintei ce mă învățase tata, zeul îngenunchie și se culcă, ceea ce văzând preoții, se mirară, se apropiară și se închinară în fața mea văzând semnul dumnezeiesc.

A patra zi veniră căți va preoți din Apur, pentru a mă conduce la fratele Sapa, marele pontifex din Annu. Am trecut flaviul și înălscând pe mgar, străbătusem câmpul mar, prăsarate cu mai multe sato sărace grozav, în urma haraciului ce străngeru oamenii regelui.

Acum văzui întâia oară piramidele mari, și atâtea minuni ale Egiptului. Le-am admirat... Nu știam însă p'atunci nimic de comorile îngropate sub piramida a treia — ah, cât ar fi fost de bine să nu le cunosc nici-odată.

În portul ne întâmpină un bărbat, care nu era înalt, dar avea înfățișare nobilă și ochi negri cari schiteiau ca niște stele îndepărtate.

— Stați, strigă cu glas tare, așa de tare că nu presupuneai un glas așa puternic

dintr'un corp atât de subred. Stați, strigă, eu sunt Sapa, care deschide buzele zeilor.

— Ear eu — răspunscu — sunt Harmachis, fiul lui Amenemhat, marele pontifex și guvernator al orașului Abutis, care-ți aduce, ilustre Sapa, o scrisoare.

— Intră zise. Intră — urcă, privindumă mereu. Intră fuile.

Mă luă de mână și mă conduse într'o cameră aproape de portă. Ear după ce se uită la epistola, mă îmbrățișă și sărută.

— Fi salut — strigă — fi salutat fiu al sorii mele și speranță al Ch-mului. Nu zadarnic am rugat zeii să mi acorde grația de a te vedé și să te învăț știința, care poate că dintre toți cei vii în Egipt numai eu o mai știu. Puțini sunt cei, pe cari e permis să i învăț. Tu ai însă de îndeplinit o mare misiune și trebuie să cunoști toate tainele zeilor.

Și ear mă îmbrățișă, mă trimise apoi să merg să fac baie și să măscănc. Măne vom mai vorbi

Mi-a mai vorbit și încă atâtea mi a spus și a doua zi și după aceea, că dacă aș vrea să le scriu toate, n'aș găsi destul papyrus în Egiptul întreg.

Trăiam după cum urmează: mă sculam de dimineață, mă duceam la biserică și încolo toată ziua învățam. Am învățat ticipul și toate însemnățile serviciului divin... Am învățat tainele stelelor de pe cer, și cum ele strabat spațiul. Am învățat magia și limba simbolurilor. Am învățat le-

gile eterne ale b'nelui și ale răului, am învățat secretele piramidelor, — o, dacă m le-aș fi cunoscut nici odată!...

Am citit apoi însemnări privitoare la trecut, cuvintele și faptele regilor de vremuri; m'au învățat știința de stat, geografă, precum și istoria Greciei și Romei.

Cinci ani de zile am tot învățat m'am purtat așa fel ca să plac zeilor, să fi suficient curat, să fiu gata pentru chemarea ce-mi era rezervată.

În fie-care an îmi sosea de două scrisoare dela tata. Îi răspundeam îndă și l întrebam dacă n'a sosit încă plimbăvremii?!

Așa mi-au trecut anii de încercare până ce în urmă inima mi oboise, pentru că eram deja bărbat matur și ardeam dorința de a da o viață bărbătească.

Erăm din seminție regească — o știu bine — pentru-că Sapa mi-a arătat însemnările secrete ale originii mele, pe o tablă de piatră... Ce-mi folosea însă mie oia nea asta strălucită, când moștenirea mea era în robie, supusă tiraniei și lăcomiei gizilor macedoneni?!

Intr'o seară, pe când mă plimbam gâdior în grădina cea mare, am întâlnit Sapa.

— Star, îmi strigă. De ce ești trist, Harmachis? O' te prea frământă chestia pe care am discutat-o acum în urm-

germane, „artistii” au convocat o întrunire la ziua de 24 Decembrie, în care au hotărât să protesteze contra terorismului studențesc. Întrunirea a fost prezidată de „Steiner” János, care doleanțele artistilor au fost interpretate de Lichtenstein Samuel, „Kis” Dávid, „Szirmai”, „Bodrogi”, „Góndör” și Wölnner.

Legednă. Dl. Cornel Popescu, cleric absolvent și ales preot în Pauliș, s'a logodit Durăinec, în 9]22 Decembrie a. c., cu domnișoara Olyga Matias, amabila fiică a casierului comunal Teodor Matias, din Peleca-română. — Să fie în cîș cu noroc.

— Ni se spune că s'ar fi găsit în domeniul Marișoara Năveli din Lipova, ca dl. George Rista Inv. în Rădmănești. Felicitările noastre.

Hymen. Tinerul învățător Stefan Stelian din Babșa (protopopiatul Balint), se căsătorește cu domnișoara Eliza Mateica, fiică învățătorului Ioan Mateica din Izvin, cele două fiind actul cununiei lor Duminec în 30 Decembrie (12 Ianuarie 1902) 1901, în America gr. or. rom. din Izvin, la 3 ore p. m.

Români bravi. Ni se scrie: În 15. l. c. s'a ținut algera de notar cerz. în Brața (B. h. r.), post dotat. cu vr'o 800 cor. cercui fiind curat românească, domniile și jidanii și a dat toată sînța se reiasă om de al lor. Dar mulțăminta conducătorilor noștri — cari au știut povățui poporul astfel, că alegătorii din 6 sate câte compun cercul a fost pe un cuvînt, și anume că ei numai pe român să voteze, astfel s'a întâmplat că dintre 8 candidați a fost ales cu aclamațiune unicul român candidat, Vasiliu Bulzan, subnotar în Perecei (Sălaj) „Ți saltă inima de bucurie când auziat de pe buzele alor mai multe sute de români coadunași „nu ascultăm de străinilor numai de preoții noștri, nu lăsăm să-și ale roștru” etc. Bani de cerțșire a străinilor deși erau mulți nu trebuia la nime, terorismul slujbașilor dela domni că nu vor da oamenilor lemne de foc, și pășunat, nu ajungea nimic, ci Buizan la ales cu aclamațiune fără a fi spusat nici un crucer; că înăit se va arăta dînsul vrednic de atîta cîște, vom vedea, ear noi îl dorim fericeire și țarie sufletească în postul căștigat.

Perdere de milioane în cărți. Despre vestitul joc de cărți ziarul „N. Fr. Pr.” scrie următoarele: Jucătorul, care a pierdut suma colosală nu e Potocky, ci fratele acestuia mai tînd, dar care e și el foarte bogat. Nu de mult a sosit la Viena, din Paris — unde a pierdut asemenea mulți bani. Despre decursul jocului sus amintitului ziar spune următoarele: S'a jucat Bekkara și juctorii au dat bancurile una după alta. Pînă noaptea tîrziu, nu a pierdut nimeni sumă mai mare, dar contele polon a per-

— Nu, frate, am răspuns, — într'a devor mă frământă ceva, dar nu despre aceea e vorba Chestia discutată tu era grea. Inima mi-e însă chibătită; nu mai pot suporta viața asta; închină-te patru ziduri. Atîta știință par-că mă apasă... La ce folos să învățăm atîta fără a ne folosi de cele ce știm?

— Așa, Harmachis? Va să zică ești deja nerăbdător?... Așa-s tinerii nesocotiți. Ai vrea să guști deja din luptă? Ți s'a urit să privești cum valurile isbesc în mal: ai voi să te arunci între ele și să încerci lupta desperată?... Ai vrea să pleci d'aci... Pasărea vrea să părăsească cu bal, cum stînduica fuge de sub streșina bisericii când știe să zboare.

Bine, așa va fi cum dorești. Ora se apropie. Te-am învățat tot ce am știut și cred că elevul a întrecut deja pe măiestru.

Tăcu apoi și își frecă ochii, intristați de gîndul că eu voiu pleca.

— Și unde va trebui să mă duc. Sapa? Într'ebșiu vesel... — Îrdărât la Abatis, d'acolo la Alexandria și din Alexandria pe tronul tatălui tîu, dragă Harmachis.

Ascultă! Eată cum stau lucrurile.
(Va urma).

dut și atînci suma de 400.000 cor. După aceea a venit rîndul să dea bancul Sportsmenul Szemere. Acesta a obiectonat de a juca în sume așa mari. Contele polon însă a pus de-odată 100.000 cor. dar nu peste mult a pierdut toți banii aceștia. Ear a pus 300.000 cor. la cărți. Ungurul ear i-a atras atenția de a nu pune așa sumă mare. Dar polonul nu a ascultat. Contele polon a pierdut din banii puși 200.000 cor., așa că în 7 rînduri a pierdut suma de 2.400.000 cor. Sportsmenul maghiar a întrebat, că nu mai pune nimeni, însă nu s'a prezentat nimeni. Jocul s'a isprăvit. Maghiarul a căștigat 2.075.000 cor. dintre cari 1.250.000 cor., dela contele polon. Numele celorlalți pîgubași și căștigatori nu se știe. După joc maghiarul și contele po'on s'au dus în ocaia vecină să numere banii, unde a fost și fratele său mai bătrîn și de aceea a fost scris în ziare, că contele polon Potocky cel bătrîn ar fi fost pîgubașul.

Prietin'ii Turcilor. La 1877/78, cînd cu izbucnirea rîșbiului ruso-romano-turc, națiunile creștine au urmărit cu simpatie eforturile îndreptate spre slăbirea semilunei și tendințele popoarelor, ce se aflau sub suzeranitatea turcească pîntre redobîndirea independenței lor. Tinerimea maghiară pe acele vremuri era de altă părere. Un comitet de 69 s'a constituit în sînzul tinerimii universitare din Budapesta, care a început o acțiune de simpatie pentru Turci. O delegație de 12 s'a dus la Constantinopol și au oferit lui Abdul Kerim o sabie de onoare. De-atuncl s'a împlinit un efort de secol. Tinerii maghiari de-atuncl, astăzi bărbăți în vîrstă matură, au de gînd să serbeze amintirea aventurii lor constantinopolitane și la 4 Februarie 1902, ziua întoarcerii din Constantinopol a delegațiilor, cari au dus sabia, vor pune la cale o convînire. Convocarea este iscălită de căp'vașșpani, mai mulți deputați dietali, ingineri etc., foști odinioară membri ai comitetului studențesc.

Un preot bătrîn — dar harnic. Ne fiind școala din Leuceștii de loc cerș-punzătoare, deci de două ori admoniată, era foarte periclitată cu o eventuală școală comunală, ceea ce însă cu bucurie constatăm că nu va fi, de care-ce mult, on. domn inspector școlar și preot Adam Ross, bătrînul și bunul predicator, care știe vorba inima poporului. Duminec, în 7 Decembrie n. a. e. după sfînta liturghie a explicat poporului însemnătatea școlii profesionale și cu atîta vervă a combătut închinarea școlii de comunală, încât și inimile cele mai tari le-a miuit; sînduindu-se astfel comitetul și luînd mîsurile ca în primăvară numai decît să se înceapă zidirea noii școlii! După planul ales de comitet noua școală va fi cea mai frumoasă între școlile profesionale de pe valea Begheului! Eată ce poate puterea cuvîntului și vorbirea unui pîșter bun — din inimă curată.

Harnicul și încăușitului pîrință a zis între altele: „eu sunt bătrîn și nu voiu ajunge poate să trag din foloasele noii școlii, dar' voiesc să brîzdez calea cea grea și țelinoasă” etc. Servească la mulți ca pildă!

Un membru din comitetul parochial.

Jertfa beției. Locuitorul Ispas din comuna V. avea obiceiul urit de a se da în tot deauna bînturii fără cumpîș Pîșcutul acesta, care pe mulți a nimicit, l'a prăpădit și pe bietul Ispas. Fiind odată amețit de be-tură a căzut pe nescari oale, ce ciocoteau cu leșie la gara cuprătorului. Ranele grozave ce i-a cășunat leșia ferbinte i au repus viața. El a murit în chinurile cele mai grozave, ear' patru copilași ai lui vor cerși pe la ușile oamenilor, căci mama lor încă de mult zace în mormînt.

Dar pentru biserică. Locuitorul din comuna Luna, cercul Vășcăului, Petru Herle și soția Catarina Iovan, au dărînit sf. biserică gr. or. din loc un clopot în preț de 360 coroane din propriul lor tad-mn, cătora le urîm viața îndelungă și fericeită dela bunul Dumnezeu. Petru B. Baciu preot gr. or.

Victima miliției. Primim următoarele: „Stimate Dle Redactor! Fiul meu mai mare, cu numele Trăian, călă de negustor, un ticăr frumos ca un paltin și de cea mai bună speranță, soldat fiind la honvezi în Oradea Mare, după cum să vede din copia

epistoalei sale mie trimisă și aceluată aci, de rîul șicanărilor căpitanului său s'a sinucis. Sinuciderea așa s'a întîmplat: În 23 luna c. cumpîrînd din Oradea un revolver, a venit în Șalonta și luîndu-și chiele în „Nemzeti Szaloda Nr. 6” după ce a pus la postă epistola mie adresată, și după ce spălat și îmbrăcat frumos în uniformă sa de caporal (țizedes, iroda számvivó) a scris și pentru poliție ca să știe cine și de unde și al cui fecior este, s'a împușcat în tîmplă și de loc a murit. Căpîtînd telegramă atît eu cît și comanda honveziască din Oradea, m'am prezentat la fața locului, unde deși sosise și căpitanul său — un jidan, cu numele Gross, și după ce s'a luat protocol cu mine în carele eu pe baza epistolei scrisă de fiul meu am cerut pedepsirea lui — a fost secționat de 2 medici veniți cu un hadbîrî de la Budapesta, apoi îngropat în 26 Dec. prin preotul și învățătorul din Mădăras deplîns afară de mine și cășș va din familia mea, de o mulțime de unguri și ungureici cari umpluse jurul casei mortuare din cimitir, sfîrșind pe acela, ce au cauzat moartea unui fecior așa frumos și cavalor.

Pavel Boșo

învățător în pensie.

Eată și copia scrisorii ce au lăsat:

„Iubiții mei pîrinți, și dragi mei frați! Mă rog de voi să mă iertați, că m'at mult nu am putut suferi, tot măcîjit și bîțjorîrit nu am mai avut cap de a răbda. — Mă rog încă odată de voi să mă iertați toți că eu nu am avut alt cap de căt să'mi iau viața. Rămîneți toți sănătoși. Dumnezeu să vă ajute.

„Te rog iubite tate și hainele mele ce le am eu să le duci de suvenire la frații mei.

„Iertați-mă toți că nu am mai putut răbda, că jidovul și cănele de căpitan tot m'a bîțjorîrit și m'a mățerat și m'a su-cușit, și tot, bîdös oláh mi-a zis și eu nu am mai putut suferi.”

„Iertați-mă că eu m'am împușcat”

Trăian.

Bibliografie. Continutul Nr. 12 din Revista „Convorbiri Literare” anul 35 1901. G. Coșbuc. — Dante, Divina Comedie: Infernul c. XXVIII—XXX (traducere în versuri). M. Dragomirescu — Cîntecul Tîră-nească de G. Verga (traducere). Bonifac Hétrat. — Pax (poesie). D. Angel. — Populare spaniole (traduceri) N. Iorga. — Viața unui mitropolit de altă dată: Filaret al II-lea (studiu) P. V. Haneș. — Corespondența din tinerete a lui Mihail Kogălniceanu (urmare). N. Iorga. — O ediție a Hronicului lui Dimitrie Cantemir (dare de seamă). N. Iorga — Comunicări mărunte.

ULTIME ȘTIRI.

Rîșboiul buro-englez.

Londra, 26 Decembrie. Din sorginte demnă de crezut, se asigură că în consiliul de ministri ținut de curînd s'ar fi hotărît adoptarea unei politici care să nu țintească la necondiționata supunere a Burilor. Guvernul e hotărît să facă tot ce trebuie pentru-ca încă nainte de încoronare în Africa să se crece o stare de lucruri suportabilă. Se asigură că cel care mijlocește o învoială între Buri și Englezi este Imperatul Germaniei.

După știrile mai nouă, 20 baterii de tunuri de câmp și artileriști de celate vor fi readuși în patrie, neputînd servi la nimie în Africa; grele fiind tunurile, ear Burii iuși în mișcările lor, și terenul greu pentru mișcări de artilerie, de luni de zile întregi această artilerie a stat de goaba pe aici.

Londra, 27 Decembrie. După statistica publicată de ministrul de rîșboiu, în lupta dela Taafelkop, unde colonelul Damant a fost și el grav rănit, au căzut morți 3 ofițeri și 29 soldați; răniți sunt 5 ofițeri și 35 soldați.

Altă biruință mare a Burilor.

Nici n'a trecut încă supărarea cauzată de desastrul dela Taafelkop, și estă, însuși Kitchener telegrafează despre o altă biruință a Burilor.

Se depeșează adevă:

Londra, 27 Dec. Kitchener raportează din Iohanesburg: „Generalul Rundle imi raportează că De Wett la 24 c. a luat cu asalt, tabăra colonelului Firmann de lângă Tvefontaine. Lupta a fost inversanată și mi-e teamă că pierderile noastre sunt mari. Sub comanda lui Firmann erau patru batalioane, cu un tun de câmp și altul cu mașină”.

Telegrama aceasta a produs mare consternație în orașul întreg. Toți cred că e vorba nu numai de o înfrîngere, ci 4 batalioane de soldați și 2 tunuri au ajuns în mîinile Burilor, ba poate că toate 4 batalioanele au fost distruse și amănunte despre pierderi nu s'au dat numai pentru-că n'au vrut să întristeze țeara cu asemenea știri toc-mai în ajunul Crăciunului.

„Daily Mail” observă că telegrama lui Kitchener desigur va schimba radical părerea acelor cari se declaraseră pentru urmarea cu ori ce preț a rîșbiului.

Comandantul bur Van Schalkwick a fost osîndit la moarte pentru-că în Krugersdorp împușcase un constabler care depusese arma. Sentența s'a executat în ajunul Crăciunului. (Dar și Burii au executat rău pe Englezii! Red).

Insertiuni și reclame.

Pentru Crăciun cine nu face oare cadouri? Ear cadourile mai practice de cît cele ce se pot procura la librării, nu sunt. Între librăriile din Arad, cititorii noștri să cerceteze pe cea arătată în pagina IV a numărului nostru de azi.

Repaos. Domni mari de serbători se duc pela Abazzia și alte locuri climatice. Omul s'ar însă face o excursie pînă la vre o berărie bună. Arșdând unde să se ducă? La Gavrillete, omul nostru, care ține berăria de sub Teatru. Mai pe larg, citiți anunțul de pe pagina IV.

CAROL PROBST și SOȚUL
magazin de mode, confecțiuni și trousouri
Arad.

Am urmărit cu atențiune obiceiurile din marile orașe din străinătate și am văzut, că în luna Decembrie pe boulevarde se întîne un adevărat potop de lume, mișcînd în sus și în jos nume-oșii cumpărători; ear placute mari eflaste în vitrine vestose: s'a sîșșit „Saisonal”, totul se vindă ieștin.

Cea mai mare mișcare se observă în grăvniile de modă, pentu-că femeile cu idei practice obișnuitele cadourile de Crăciun le alege, în mare parte, dintre lucrurile felositoare.

Primim și noi acest principiu, din care cauză stofele de mătășă, stofe pentru rochiile, barchete, flanele, creton și Lawa-Tennis, cu un cavînt orice articole de modă, rîmas din saison, am redus la prețul cel mai minimal.

Că dăm articole bune, dovedeste succesul renumit în anul trecut. Cumpărarea în anul trecut în prăvălia noastră a fost atît de mare, încât în anul acesta am acquirat întregă mătășă a unei case de Lyon; mătăsurile acestea le am pus în vînzare cu începerea lunii Decembrie, pe lângă un preț fix care este indicat în vitrinele noastre.

Rugăm foarte mult pe Onor. public și pe vechii noștri clienți cari și pînă acum la noi și-au procurat cadourile de Crăciun, să ne facă plăcerea a ne visita, ca să avem privilegiul să le arătăm frumoasele și multele noastre mărfuri.

Cu stimă
Carol Probst și soțul,
ARAD, str. Atzei-Peter 3.

Editor Aurel Popovici Barciannu.
Red. respons. Ioan Russu Șirianu.

PENTRU CRĂCIUN!

Intre oamenii culti nu există o surpriză mai ingenioasă și mai elegantă decât o cutie plină cu hârtie de scrisori și bilețele moderne, artistic confectionate, din felul cărora de data aceasta se găsesc admirabile exemplare cu prețul dela 2-16 coroane, care pot fi văzute în prăvălia mea.

De Crăciun

cutii de culori, modele, instrumente de desen, albumuri, albumuri pentru ilustrate, aparate fotografice, podoabe pentru pom de Crăciun, ș. a.

H. BLOCH,

librărie, tipografie, magazin de articole fotografice.

Arad.

Se știe

că la mine se fac cele mai elegante cărți de vizită, invitații și tot felul de tipărituri mai mici și mai mari.

Se recomandă ca cumpărăturile și comenzile de tipărituri să se facă cât mai curând, căci la început confecțiunea e mai completă și serviciul mai deservit.

Prețuri moderate. — Prăvălia e deschisă ziua întreagă.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 126. 675 1-3

Comenzile din provincie se îndeplinesc cu toată acuratețea. Corespondența maghiară, germană și română.

Cu toată onoarea îmi iau voia a înștiința p. t. public, că luând în întreprindere

BERERIA TEATRULUI

am deschis-o

și zilnic pun în consumație bere proaspătă regească un pahar 8 cruceri, de asemenea vând vin producție proprie, ur litru 36 cruceri.

Bucătărie excelentă, vipt cu luna, preț moderat.

Ca Român rog sprijinul prea onoratului public.

Cu toată stima

Nicolae Gavrillette,

restaurateur.

667 1-10

CREMA MARGARETA

este cel mai sigur mijloc pentru producerea, perfecționarea și conservarea

! frumuseței !

Acest minunat preparat nevătămător, curat și fără grăsime are un efect uimitor.

In câte-va zile face să dispară alunele, petele de ficat, coșii, jupuiturile, bibițele, punctele negre (comedonele) și toate afecțiunile pielii. Netezește încreșturile și ciupiturile de vârsat (bubac), având efect chiar și asupra celor mai înaintați în vârstă, carora le face pielea tinără și frumoasă.

Dr. Mosengeil și Metzger, renumiți profesori, vindecă încreșturile de pe obraji cu ajutorul masagiului. Spre acest scop Crema Margareta este cea mai potrivită. Dacă se masează zilnic fața cu Crema Margareta, dispar nu numai alunițele, petele de ficat, și alte necurățenii de piele, ci și încreșturile, ciupiturile de bubac și alte anomalii cauzate prin bătrânețe, griji, boala etc. etc.

Un perservativ în contra arștei soarelui și a vîrețului.

Se poate și ziua întrebuința.

Crema Margareta 1 flacon 1 coroană.

Pudra de dame Margareta 1 cor. 20 fil.

553 - 82

Săpunul Margareta 70 fil.

Pasta de dinți Margareta costă 1 cor.

Regeneratorul părului, care produce culoare originală părului încărunit, 2 cor.

Blondinisarea părului de ori-ce culoare, prin care părul primește o culoare aurie, 1 și 2 cor.

Pomada tanochinică, cel mai bun mijloc spre cultivarea și creșterea părului, 70 fil. și 1 cor.

Resucitor de mustați Bohus de Vilagos, spre cultivarea mustaților, 50 și 70 fil.

CLEMENT FÖLDES

Arad, strada Deák Ferencz Nr. 12.

Representant general pentru România:

Domnul Moritz Pollak București, Calea Văcărești Nr. 5.

Se află de vânzare la drogueriile; Bruss, Economul & Co., M. Stoinescu, I. Tetzu, I. Zanfrescu și în en gros și detalii la Frații Albachary și la toate farmaciile.

Dovadă despre eficacitatea folosirii cremei Margareta e și următoarea epistolă:

D-lul Gutori Földes Kelemen, în Arad.

Folosesc demult Crema-Margareta. Primeștesimpatia mea pentru efectul bun al acestei creme.

București

Marla Ionașcu, artistă la Teatrul Național.

Dürr Gusztáv

Prăvălie de coloniale, tee, rum și ape minerale.

Telefon Nr. 118.

ARAD,

Telefon Nr. 118.

Calea Arhiducelui Iosif, Nr. 2, peste drum de primărie.

La „CERBUL de AUR“. (Casa băncii „VICTORIA“.)

Negustorie de primă mână cu poame și coloniale, arangiată din nou după modelul marilor prăvălii din capitală. Totdeauna e provăzută cu marfă proaspătă. Serviciu prompt, solid, ear' prețurile foarte ieftine.

La plata cu bani gata 2% rabat.

Cafeaua cea mai fină.

Șoncă de Praga.

Ceylon, Cuba.

Costiță de Cluj, tăiată proaspăt.

Mocca din Arabia.

Slănină de Debrin

Java, Cuba măruntă și PORTORICO.

Cărnățai proaspeți cu hrean.

Fructe de Sud. Struguri Malaga. Curmale de Tunis. Smochine de Smyrna Smochine Sultan. Fructe zaharisite. Prune de Görz Tot felul de compoturi. Sardine proaspete. Păstravi de mare. Pești marinați și afumați. Scrumbii (heringi) de Marea-de-Ost. Racii Princes. Rom adevărat de Jamaica, Ananas, Cuba și Demarara. Tea, Mandarin, Pecco, Sohouchon, imperial. Champagne ungurească, Törley, Hubert, Louis, Frankoise. Champagne G. H. Mumm, Chltho, Duminy și Heidski.

Zaharicale pentru pom de Crăciun. Bomboane salon și fondante. Conserve de bureți, fasole și mazere

669 2-10

Tot felul de coloniale. (Luminări și petroleu.)

Impachetarea în provincie gratuită.

Bani ieftini pe amortisație:

Pe pământuri și case orășenești de închiriat, dela 15-20 ani, cu interese de 4%, 4 1/2% și 5% și cu amortisație corespunzătoare din capital.

Destabulare repede; la dorință anticiparea speselor de intabulare.

Deoarece principiul meu de întreprindere solidă și activitatea mea reușită în curgere de mai mulți ani în acest am de afaceri au stabilit numele bun al firmei mele, — numai în interesul loc propriu lucrează toți P. T. proprietarii de pământ și de case, dacă la ridicarea împrumuturilor sau pentru schimbul celor vechi cu altele mai ieftine se adresează la mine cu toată încrederea, fiind-că numai prin mijlocirea mea pot ajunge în adevăr la împrumuturi avantajoase pe ipotecă.

SZÜCS F. VILMOS,

Institut de împrumuturi pe imobile și moșii,

ARAD, piața Boros Béni Nr. 5.

La întrebări dau lămuriri numai trimițându-mi-se timbrele corespunzătoare postale.

452 - 21